

ljenje vseh dežel in narodnosti in stalno ustanovljenje države doseči, niti ni pripravljena v pretres vzeti; — ker je dalje namenjena s pričetkom posvetovanja postave o dopolnjenju § 7 osnovnih postav o državnem zastopu, naj važnejšo pravico deželnih zborov brez njih sodolovanja oskrunoti, toraj postavno pot zapustiti, izrekajo podpisani, da se daljnega delovanja v zbornici ne bodo več vdeleževali; ker si ne morejo od ene strani nobenega uspeha od daljnega delovanja obetati in ker od druge strani hočejo zabraniti stvaritev predrazsodka nedvomni pravici svojih deželnih zborov. Pridržujejo si svoje obnašanje deželnim zborom nasproti opravičiti. Ministrom in državnemu zboru zdaj naj bolj glavo beli to, da ne morejo voliti v delegacije, ker n. p. Klun nemore voliti dveh, če ne sebe dvakrat.

Iz Pešta se piše, da vlada zdaj hoče provizorično avtonomično vlado sestaviti. Na čelo bi prišel knez Karol Lobkovic, pod njim pa bi bili štirje deželni ministri in sicer: za Česko Taaffe, za Galicijo Potocki, za notrajno Avstrijsko in Štajarsko Rechbauer, za Ilirijo in Dalmacijo Kellersperg. Bo težko kaj! Dalje se piše iz Pešta, da tudi Rumuni namerjavajo izstopiti iz ogerskega državnega zbora, ako se ne bi sprijela postava narodnosti po njih želji.

Polški časniki vsi, celo Zemialkovskega organ odobravaljo izstop poljskih poslancev z državnega zbora. V Lvovu je bilo zaradi tege mesto razsvetljeno.

V Bavarskem in Virtemberškem so začeli zlo delati proti prevelikim stroškom za vojsko. Tudi pri nas bi tako delo potrebno bilo. —

Novičar.

(Slovensko pravniško društvo) se snuje v Ljubljani, ktere pravila se bodo v kratkem zgotovila in predložila vladi v potrjenje. Tudi govorniške vaje so vzete v program.

(Dr. G. Krek) vrli in prav marljivi naš rojak je potrjen od Njih Veličanstva cesarja v Peštu za rednega profesorja slovanskega jezika in slovstva na vseučilišču graškem. S tem se je ustreglo dolgo čutjeni potrebi. Novopotrjenemu profesorju in dragemu rojaku pa želimo vso srečo (10 gold. v srebru) dobi pisatelj, ki pošlje do konca maja t. l. najboljšo humoristično izvirno novelo za nov ilustriran list „Petelinček“. Zadržaj naj se posnema iz kmečkega življenja. Rokopisi se naj pošljejo pod naslovom: „G. H. Martelanc, vrednik v Trstu“.

(Seme japonskih in kitajskih črvičev,) kakor tudi lepa žlahtna drevesica in trte za dober kup ima na prodajo podpisan rodoljub. Slovenski drevorejci dobijo žlahtne cepiče zastonj, samo stroške za pošiljanje naj plačajo.

Dom. Čolnik, posestnik v Drvanju. St. Leonhard W. B.

Poslano.

„Slov. Gospodar“ je prinesel v 12. šte. 24. marca t. l. dopis od Malenedelje o šolskih zadevah in učiteljskih razmerah. Ker mnogi tukajšni farmani mislijo, da sem jaz ta dopis poslal, nemorem drugače, kakor da vsim to mislečim odkritosrečno povem, da kaj takega dozdam še mislil nisem.

Bere se tako: „Nadučitelj bo imel 600 gold. plače — na papirju“. — Neumno bi bilo od mene kaj takega po svetu trobiti, ker vsak bi lahko mislil, da mi je res 600 gl. tukajšna fara že obljubila, čeravno še postavna šolska plačila še niso vredjena, zdaj pa mi jih vendar plačati noče.

„Stari učitelji pridejo na železnice za stražaje.“ Dobro! Tega se ne bojim, ker mi bo gotovo to službo prevzel nek mlad podučitelj, kar bi lahko bilo, če se ne bo bolj obnašal.

Ne morem tudi zapopasti, kako nek podučitelj tako izvrstno podučuje, da znajo njegovi učenci v enem letu, če imajo talente, vsako slovensko in nemško knjigo brati, — z malimi in velikimi črkami pisati in štiri razne računstva računati (?). Presneto! tukaj me ima, tega vendar ne morem obljubiti, moral bom zato vendar iti na železnico. „Po ločenju šole od cerkve še je nemir le zdaj prav na dan prišel.“

Tudi to o sebi ne morem reči; imam namreč zdaj že peto štacijo, ali povsod sem se z gospodi duhovniki dobro porazumel. Veliko še jih zdaj živi, in če bodo ta članek brali, se bodo še spominjali, da smo se vsikdar dobro porazumeli; morebiti se zdaj kak podučitelj ne more pogajati z njimi? Sramoval bi se tudi pisati, da kakor školnik po

cerkvi hoditi ne smem. Pel sem tudi 25. sušca t. l. dve Marijini pesmi v cerkvi in nikdo me ni odgnal. Če kdo noče biti cerkvenik, naj se temu odpove.

Kar piše o starih babah mu naj bo, jaz se z njimi nikdar ne prepiram.

Tukajšno krajno šolsko svetovalstvo, katero se je volilo 12. januarja t. l., skrbi prav dobro za to, da bi se šolsko posloje ali po potrebi povečalo, ali celo novo postavilo, ker je to sila potrebno. Dobri tukajšni farmani tudi za to lepo skrbijo, darovali so namreč že v ta namen okoli 80 drevov, in tako skrbijo tudi za druge potrebne stvari. Gosp. predsednik nas je tudi hitro po volitvi s potrebnimi drvmi oskrbel, res sicer je, da jih zastran slabega vremena ni mogel dovolj spraviti, ali zdaj je vse v redu. Obljubil mi je tudi, da bode skrbel, da dobimo vse potrebne stvari za uk kakor knjige, zemljevide itd.

Tako, dragi „Slov. Gospodar“, mili mi prijatelj, oznani to našim farmanom, da krivičen sum padne od mene, in se spet povrne ljubi mir med nas, kterega zlo potrebujemo. Ne podpisem pa se „Vestimir“ (bolje bi bilo da bi se on pisatelj bil podpisal „Kalimir“), temoč podpisem svoje celo ime kakor vsak poštenjak. Z Bogom!

Jak. Koemut, nadučitelj.

Resnica je resnica, vsakemu je svoje poštenje drago. V imenu večih od Malenedelje moram v razjasnenje pristaviti sestavku v „Slov. Gospodarju“ št. 12, 20. sušca t. l., t. j. dopisu od Malenedelje še to-le: Mi vsi učiteljem za naprej vse dobro želimo, vsem pa, kateri hočejo našo cerkev in duhovščino zaničevati, želimo srečen pot, ker tako se bo spet vrnil mir med nas. Mi želimo v cerkvi le samo enega ravnatelja, in ta naj bo g. župnik, ker kjer sta dva, je kraljestvo razdeljeno. Pomilujemo jako, da si je učitelj in pisatelj onih vrstic za napredovanje v šoli izvolil „šibo“ za svoje geslo. — Pomilujemo tudi zlo, da je njegovo oko tako zlo ostro, da, če samo otroke pogleda, ti že domu pridejo z modrim hrbotom, s pobitimi očmi in z izpitanimi lasmi, kakor se je pred nekim časom zgodilo. Tako oko se naj izdere, kakor to pravi Evangelij, če se ne motim, na angeljsko nedeljo. Tako oko ne spozna pravice babam za pobite otroke, kateri se s tako velikim trudom odgojujejo. Tako oko ne more gledati tudi g. župnika, ki tolaži in pomiluje stariše takih otrok. Za to so prič. — Ali se bode tako napredovalo? — Ali bode on sostavek napravil res novo uravnavo v šoli? mi ne vemo! Za poravnanje krivice je prijazen pogovor ali pa c. kr. urad, drugače pa vsakemu svojo.

V imenu večih od Malenedelje.

V. J.

Tržna cena pretekli teden.

	V Varaž-		V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl.	k.	fl.	š.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	4	10	4	70	5	10	4	20
Rži	2	85	3	15	3	30	3	—
Ječmena	2	60	0	00	3	60	3	—
Ovsa	1	85	2	10	2	40	2	20
Turšice (koruze) vagan	2	75	3	—	2	90	2	80
Ajde	2	60	2	90	3	40	2	25
Prosa	2	70	2	40	3	50	2	70
Krompirja	2	—	1	50	1	80	1	15
Govedine funt	—	20	—	25	—	24	—	25
Teletnine	—	22	—	26	—	24	—	26
Svinjetine črstatve funt	—	26	—	26	—	24	—	26
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	9	—	—	—	8	50	9	50
" 18"	—	—	5	50	0	00	—	—
" 36" mehkih "	4	—	—	—	6	20	7	50
" 18"	—	—	4	—	—	—	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	60	—	50	—	60
" mehkega "	—	50	—	50	—	45	—	50
Sena cent	2	30	2	—	2	30	2	30
Slame cent v šopah	1	80	1	40	1	50	1	30
" " za steljo	1	30	1	—	0	95	1	—
Slanine (špeha) cent	38	—	27	00	38	—	28	—
Jajec šest za	—	10	—	10	—	10	—	10

Cesarski zlat velja 5 fl. 84 kr. a. v.

Ažijo srebra 120.50.

Narodno drž. posojilo 97.40.

Loterijske srečke.

V Trstu 2. aprila 1870: **48 67 19 18 17**

Prihodno srečkanje je 16. aprila 1870.